

íööáoÉőÉőá

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2018. szeptember 13. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt I.rendű vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Kecskeméti Törvényszék** 2017. november 20. napján kihirdetett **3.B.211/2017/15.** számú ítéletét

h e l y b e n h a g y j a

azzal, hogy I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helye a **vádlott tartózkodási helye.**

A bíróság a vádlott szülői felügyeleti jogát gyermekkorú **sértett neve1** vonatkozásában tekinti megszüntetettnek.

Az első fokú eljárás során felmerült, vádlott által fizetendő büntügyi költség összege helyesen: **363.509.- (háromszázhatvanháromezer-ötszázkilenc) forint.**

A vádlott által 2017. november 21. napjától 2018. szeptember 13. napjáig előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült **30.000.- (harmincezer) forint** büntügyi költség megfizetésére az államnak, a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottat emberölés bűntettének kísérlete [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés i) és j) pont] miatt 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön. Rendelkezett a vádlott által 2016. december 1. napjától előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról és megállapította, hogy I.rendű vádlott neve vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. I.rendű vádlott neve vádlott szülői felügyeleti jogát gyermekkorú tanú 1 vonatkozásában megszüntette azzal, hogy a vádlott részére a gyermekkel kapcsolattartást engedélyezett. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről akként, hogy a bűncselekmény eszközeként használt kést elkobozta, az egyéb bűnjelek lefoglalásának megszüntetése mellett azok megsemmisítéséről, illetőleg I.rendű vádlott neve vádlott részére történő kiadásáról rendelkezett. Kötelezte továbbá I.rendű vádlott neve vádlottat az első fokú eljárás során felmerült 348.519.-Ft büntügyi költség viselésére.

A törvényszék ítélete ellen ellenérdekű fellebbezések kerültek bejelentésre. Így az ügyész I.rendű

vádlott neve vádlott terhére, súlyosítás érdekében fellebbezett, hosszabb tartamú szabadságvesztés, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatának fegyházban történő megállapítása, valamint hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében. I.rendű vádlott neve vádlott és védője pedig egyezően enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A fellebbviteli főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést a szabadságvesztés fegyház végrehajtási fokozatban történő megállapítására irányuló részében nem tartotta fenn, a hosszabb tartamú szabadságvesztés és a hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabása érdekében viszont igen. A fellebbviteli főügyészség a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság több eljárási szabálysértést is vétett, amelyek az ügy érdemére kihatással nem bírtak, így az első fokú eljárás során hatályban volt, a Büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 110. § (1) bekezdésében foglaltak ellenére az eljárás során kihallgatott igazságügyi nyomszakértőt és igazságügyi orvosszakértőt csupán arra nyilatkoztatta, hogy érdektelennek vallják-e magukat, és nem azt tisztázta, hogy velük szemben áll-e fenn kizárási ok. Észrevételezte továbbá, hogy az 1998. évi XIX. törvény 168. § (1) bekezdésének megsértésével került sor az **sértett nevel** sértett vallomásáról készült rendőri jelentés bizonyítékként történő értékelésére.

Indítványozta a tényállás helyesbítését, valamint észrevételt tett arra vonatkozóan is, hogy a törvényszék által megállapított tényállás és a jogi indokolás ellentétes megállapítást tartalmaz. Indítványozta továbbá a bűnösségi körülmények és a jogszabályi hivatkozások pontosítását is. Összességében az első fokú ítélet megváltoztatására, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés, hosszabb tartamú közügyektől eltiltás kiszabására, egyebekben pedig az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt azzal, hogy a szülői felügyeleti jog megszüntetése körében a gyermek neve helyesen gyermekkorú **sértett nevel**.

A védő a fellebbezési nyilvános ülésen a bejelentett fellebbezését fenntartotta, az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és a jogi minősítést nem vitatta. A törvényszék által kiszabott büntetéssel kapcsolatban arra hivatkozott, hogy az első fokú bíróság bár alapvetően helyesen tártá fel a bűnösségi körülményeket, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte. Hivatkozott ezzel kapcsolatban arra, hogy I.rendű vádlott neve vádlott végső elkeseredésében követte el a cselekményt és az elmeorvos-szakértői véleményre figyelemmel esetében a büntetés korlátlan enyhítésének is helye lehet. Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatására és a vádlottal szemben kiszabott büntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

I.rendű vádlott neve vádlott a fellebbezési nyilvános ülésen előadta, hogy az első fokú eljárás során felkészületlenül érte az utolsó szó jogán való felszólalás lehetősége, figyelemmel arra, hogy a tárgyaláson korábban elhangzottak őt oly mértékben felkavarták, hogy nem tudott az érdemi védekezésére koncentrálni. Kifejtette, hogy a gyermeke a mai napig nagyon szorosan kötődik hozzá, és az első fokú ítélet enyhítését indítványozta.

Az ítélet tábla a bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak, a fellebbviteli főügyészség eljárási szabálysértéssel kapcsolatos észrevételei helytállóak voltak.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (továbbiakban Be.) 590. § (1) bekezdése alapján a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált.

Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során olyan eljárási szabálysértést nem vétett, amely az ítélet érdemi felülbírlatának akadályát képezné.

Ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség is hivatkozott, eljárási szabályt sértett a törvényszék a 2017. szeptember 7. napján megtartott bírósági tárgyaláson, amikor ... igazságügyi nyomszakértőt és dr. ... igazságügyi orvosszakértőt csupán arra vonatkozóan nyilatkoztatta, hogy az ügyben érdektelenek-e, és elmulasztotta az 1998. évi XIX. törvény 196. § (2) bekezdésében foglaltak ellenére annak tisztázását, hogy velük szemben van-e kizárási ok.

Megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a 2018. július 1. napjától hatályos Be. 196. § (2) bekezdése az 1998. évi XIX. törvény 110. § (1) bekezdésével azonos rendelkezést tartalmaz.

Tekintettel arra, hogy a nyomozóhatóság a kirendelő végzésében mind ... igazságügyi nyomszakértőt, mind dr. ... igazságügyi orvosszakértőt figyelmeztette a kizárási okokra vonatkozóan, ezért ezen eljárási szabálysértés az ügy érdemére nem hatott ki.

Osztotta a másodfokú bíróság az ügyészségnek azt az álláspontját is, amely szerint eljárási szabálysértés valósult meg akkor is, amikor a törvényszék **sértett neve1** tanúvallomását tartalmazó rendőri jelentést bizonyítékként értékelte az 1998. évi XIX. törvény 168. § (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezés ellenére, amely szerint a tanú vallomásáról rendőri jelentés nem készíthető. A jelenleg hatályos Büntetőeljárási törvény a rendőri jelentés fogalmát már nem alkalmazza, azonban a Be. 361. § (1) bekezdése szerint a nyomozóhatóság tagja az intézkedéséről feljegyzést készíthet. A feljegyzés készítésének azonban a Be. 361. § (6) bekezdése szerint csak abban az esetben van helye, ha az eljárási cselekményen terhelt, védő, tanú, vagy vagyoni érdekelt nem volt jelen. Ebből következően a tanú meghallgatásáról továbbra is jegyzőkönyv felvétele szükséges, azt az intézkedésről készített feljegyzésben nem lehet rögzíteni. A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az ítélet 14. oldalának 5. bekezdését, valamint 6. bekezdését mellőzte a Be. 167. § (5) bekezdésére figyelemmel. Megjegyzi az ítéletábra, hogy ez nem teszi a törvényszék ítéletét megalapozatlanná, hiszen a tényállás az egyéb bizonyítékok alapján is megállapítható volt.

A törvényszék a tényállás felderítési feladatának maradéktalanul eleget tett, így a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben és mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta, és indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget téve logikus, és az iratoknak megfelelő magyarázatát adta annak, hogy a tényállást miért I. rendű vádlott neve vádlott beismerő vallomására és az azt alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így tanúvallomásokra és szakértői véleményekre és egyéb iratokra alapozta.

A másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az ügyiratok tartalma alapján az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását csupán az alábbiak szerint helyesbítette:

A vádlott személyi körülményeinek körében (ítélet 3. oldal 6. bekezdés) a vádlott gyermekének neve helyesen: **sértett neve1**.

Az ítélet 5. oldalának 4. bekezdését akként helyesbítette, hogy a szabálysértési eljáráson kívül a ... Kormányhivatal ...i Járási Hivatala kiskorú **sértett neve1** védelembe vétele és az iskoláztatási támogatás szüneteltetése mellett indított eljárást a terhelt ellen, amelyről a vádlott az értesítést 2016. október 20. napján vette kézhez.

Az ítélet 6. oldalának 2. bekezdéséből a jogi indokolásba utalta a sértett védekezésre nem képes állapotára történő hivatkozást, valamint annak megállapítását, hogy a vádlott a sértett halálát

kívánta.

Az ítélet tábla a jogi indokolásból mellőzte a 9. oldal 7. bekezdését, a 10. oldal 7. bekezdését, valamint a 17. oldal 4. bekezdését, és a 29. oldal 5-8. bekezdését, figyelemmel arra, hogy azok részben az ügyre nem tartozó irreleváns megállapításokat, véleményeket tartalmaznak.

Mellőzte továbbá a jogi indokolásból (23. oldal 7. bekezdés) annak megállapítását, hogy „a sértettre több, sérülés előidézésére alkalmas erőbehatást mért (szúrás, vágás)”, mivel ez ellentétben állt az elsőfokú bíróság által megállapított tényállással - ahogyan arra a fellebbviteli főügyészség átiratában utalt is.

Mellőzte a másodfokú bíróság az ítélet 27. oldalának 1- 5. bekezdésében kifejtett érvelést, mivel az a törvényszék által ténylegesen nem alkalmazott büntetéskiszabási elvre vonatkozott.

Az ítélet 29. oldalának 3. bekezdését akként helyesbítette az ítélet tábla, hogy a vádlott által megvalósított bűncselekmény helyesen a sértett értelmi fejlődésére nem gyakorolt tartós hatást.

A fenti helyesbítésekkel a törvényszék által megállapított tényállás a felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság a fentiek szerint megalapozott tényállásból okszerűen következtetett I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségére, és az általa elkövetett bűncselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

A bűnösségi körülmények felülbírálata során a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a törvényszék a bűnösségi körülményeket túlnyomórészt helyesen sorolta fel, azt csupán akként helyesbítette, hogy I.rendű vádlott neve vádlott bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomását tekintette enyhítő körülménynek.

Az elsőfokú bíróság a vádlott vonatkozásában feltárt enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte.

I.rendű vádlott neve vádlott terhére megállapított bűncselekmény 10 évtől 20 évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel büntetendő, a büntetés kiszabása során irányadó középérték így 15 év volt. Az ítélet tábla osztotta a törvényszéknek azon álláspontját, amely szerint figyelemmel arra, hogy I.rendű vádlott neve vádlott beszámítási képessége a cselekmény időpontjában közepes fokban korlátozott volt, ezért esetében indokolt volt törvényi minimumát el nem érő tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása.

Az elsőfokú bíróság ezzel kapcsolatos jogi indokolása azonban téves volt az alábbiakra figyelemmel.

A vádlott korlátozott beszámítási képességére tekintettel a Btk. 17. § - helyesen - **(2) bekezdése** szerint valóban helye lehet a büntetés korlátlan enyhítésének, azonban az elsőfokú bíróság ezen rendelkezést az általa kiszabott szabadságvesztés tartamára figyelemmel ténylegesen nem alkalmazta, emiatt az ítélet 27. oldalának 1- 5. bekezdésében kifejtett érvelés szükségtelen volt.

Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a büntetését a Btk. 82. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja alapján szabta ki, amelyre azonban elmulasztott hivatkozni, s ezért azt az ítélet tábla pótolta. A Btk. 82. § (1) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy a büntetési tételnél enyhébb büntetés szabható

ki, ha annak legkisebb mértéke a büntetés kiszabásának elveire figyelemmel túl szigorú lenne. A Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontja szerint az (1) bekezdés alapján, ha a büntetési tétel alsó határi 10 évi szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 5 évi szabadságvesztést lehet kiszabni. Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság I.rendű vádlott neve vádlottal szemben 6 év szabadságvesztést szabott ki, a büntetés kiszabására ténylegesen ezen rendelkezés alapján került sor.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék I.rendű vádlott neve vádlottal szemben törvényes nemű és tartamú, mértéktartó szabadságvesztést szabott ki, amelynek lényeges súlyosítása a vádlott közepes fokban korlátozott beszámítási képességére figyelemmel nem volt szükséges. Ugyanakkor az ítélet tábla a kiszabott büntetés lényeges enyhítésére sem látott lehetőséget.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény jellegére figyelemmel osztotta a másodfokú bíróság a törvényszéknek azt az álláspontját is, hogy szükséges a közügyektől eltiltás alkalmazása, annak tartama is megfelelően került megállapításra, így ennek súlyosítását sem tartotta indokoltnak.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései is törvényesek voltak azzal, hogy a szülői felügyeleti jog megszüntetése körében az elsőfokú bíróság tévesen tüntette fel a sértett nevét.

Osztotta az ítélet tábla a törvényszéknek azt az álláspontját is, amely szerint figyelemmel I.rendű vádlott neve vádlott és a sértett között fennálló igen erős érzelmi kötődésre, a szülői felügyeleti jog megszüntetése mellett indokolt I.rendű vádlott neve vádlott és a sértett közötti kapcsolattartás engedélyezése. Az ezzel kapcsolatos rendelkezés jogszabályi alapját csupán annyiban pontosította a másodfokú bíróság, hogy az a Ptk. 4:181. § **(2) és (3) bekezdésén** alapult.

A kifejtettekéből következik, hogy a büntetés súlyosítása és enyhítése érdekében bejelentett fellebbezéseket az ítélet tábla egyaránt alaptalanoknak találta, és az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Be. 561. § (2) bekezdés b) pontjára és a Be. 184. § (2) bekezdés f) pontjára figyelemmel megállapította I.rendű vádlott neve vádlott tényleges tartózkodási helyét.

Mivel az ítélet rendelkező része a gyermek nevét pontatlanul tartalmazza, a másodfokú bíróság helyesbítette a szülői felügyeleti jogról való rendelkezés körében a sértett nevét.

Figyelemmel arra, hogy a törvényszék számolási hibát vétett a vádlott által fizetendő bűnügyi költség összegének megállapítása során, ezért az ítélet tábla azt helyesbítette a rendelkező részben írtak szerint.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította I.rendű vádlott neve vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva tartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során I.rendű vádlott neve vádlott kirendelt védőjének felkészülési- és jelenléti díjával összefüggésben felmerült bűnügyi költség viselésére a Be. 574. § (1) bekezdésére figyelemmel a Be. 613. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

A végzés elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 615. §-án alapult.

Szeged, 2018. szeptember 13. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke

. Nagy Erzsébet
előadó bíró

. Halász Edina
bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.56/2018/15. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 3.B.211/2017/15. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2018. szeptember 13. napján

Dr. Mezőlaki Erik
a tanács elnöke